

Camerata Impromptu

Montserrat Cabero i Pueyo
Piano

Daniel Antolí i Plaza
Director

Diumenge 21 de març de 2010

20.00 hores

Auditori de l'escola MM Nou Barris

Carrer Río de Janeiro 11,

Barcelona

Entrada 10,00€

Venda anticipada 8,00€

ROMÀNTICS ALEMANYS

Commemoració del bicentenari del naixement de Felix Mendelssohn i Robert Schumann

Romànics alemanys

No hi ha cap poeta del Romanticisme que no pensés que el seu mitjà artístic –la paraula– era “inadequat”. La música era la força misteriosa que, remouvent les profunditats i emergint de totes les formes, semblava l'única capaç de transmetre l'expressió més directa; era el mitjà pel qual l'inefable es transformava en abastable per als sentits i podia crear quelcom de misteriós, màgic i excitant.

És en aquest context de l'era romàntica que es desenvolupa l'oposició entre l'artista i el filistí. El músic romàntic se sent orgullós del seu aïllament, de ser un geni incomprès. Tanmateix, alguns compositors van intentar establir ponts entre l'artista genial i el gust del públic trobant un punt d'intersecció, cultivant la cançó més sentida i propera: la cançó folklòrica. És típicament romàntica una certa veneració per les cançons populars, tenyida amb un punt de misticisme, ja que el moviment romàntic creia amb convenciment en l'origen anònim de les cançons populars.

Mendelssohn publicà les tres Cançons populars del seu Opus 41; cercava sempre motius populars, especialment per a les seves cançons per cors d'homes. En canvi, la pretensió de Schumann era, sobretot en les seves Romances i Balades, trobar l'aire genuí de la música popular. Finalment, no podrem comprendre Brahms sense apreciar la seva relació amb la música popular. Cap al final de la seva carrera, Brahms va harmonitzar una cinquantena de cançons folklòriques alemanyes i va tenir especial cura a protegir aquests treballs a l'estranger. Per a ell va ser una font secreta de satisfacció personal el fet que una de les seves cançons, la tan bella *In stiller Nacht*, es popularitzés com a anònima.

Fanny Mendelssohn va ser també una compositora excepcional, amb molt repertori encara per descobrir. Va ser educada musicalment com el seu germà, Felix Mendelssohn, amb qui va mantenir sempre una vinculació i una influència mútua en la seva creativitat musical. Tanmateix, el context social limitava la progressió de Fanny en el món musical, fins al punt que el seu primer Opus va ser publicat amb el nom de Felix Mendelssohn.

Alfons Fernández de la Reguera
Llicenciat en BA (Hons)

Programa

Part I *a capella*

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Im Walde, op. 41-1

Entflieh' mit mir, op. 41-2

Es fiel ein Reif in der Frühlingnacht, op. 41-3

Auf ihrem Grab da steht eine Linde, op. 41-4

Mailed, op. 41-5

Auf dem See, op. 41-6

Fanny Mendelssohn (1805-1847)

O Herbst

Schilfied

Part II

amb acompanyament de piano

Robert Schumann (1810-1856)

Zigeunerleben, op. 29-3

Ich bin geliebt, op. 74-9

Gute Nacht, op. 59-4

Johannes Brahms (1833-1897)

O schöne Nacht! op. 92-1

Spätherbst, op. 92-2

Abendlied, op. 92-3

Warum? op. 92-4

Camerata Impromptu

Montserrat Cabero i Pueyo

Piano

Daniel Antolí i Plaza

Director